
84 . Glavacioc | Comuna: Ștefan cel Mare | Județ: Argeș | Punct: Biserica mănăstirii Glavacioc | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 19132.01

Perioade: Preistorie, Evul Mediu

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Evul Mediu

Categorii sit: Domestic, Religios, ritual și funerar

Autori: Spiridon Cristoce, Romeo Maschio, Marius Păduraru

Instituții: Muzeul Județean Argeș, Pitești, Muzeul Județean Argeș, Pitești, Muzeul Județean Argeș, Pitești

Raport

Profitând de faptul că biserica mănăstirii Glavacioc, ansamblu monahal ce exista pe vremea domnitorului Mircea cel Bătrân, se află de mai mulți ani în curs de restaurare-consolidare și extindere (în 2001 i s-a adăugat turla pe naos și un nou acoperiș, în 2004 i s-a adăugat un pridvor deschis), am considerat că este momentul potrivit pentru cercetarea arheologică a interiorului locașului. Cu excepția unui sondaj făcut de Virgil Drăghiceanu în absida de N a naosului pentru cercetarea unei pietre de mormânt aflate aici, interiorul bisericii nu a mai fost cercetat arheologic. Cercetările efectuate, în luna august 2005, de un colectiv de la MJ Argeș au avut drept obiective descoperirea fundațiilor bisericilor existente înainte de cea actuală, datând din 1840-1843, și reconstituirea planului lor, precum și cercetarea mormintelor din pronaos, cu speranța de a intercepta și mormântul domnitorului Vlad Călugărul. Cercetările efectuate au pus în evidență faptul că pe acest promontoriu pe care a fost construită mănăstirea a existat un tell neolitic, obiectele descoperite în partea de E a Secțiunii 1 (fragmente ceramice, fragmente de figurine antropomorfe, silexuri ș.a.) aparțin culturii Gumelnița. Dacă în Secțiunea 1 și în cele patru casete practicate în interiorul bisericii nu fost descoperite vestigii ale locașului ce exista pe vremea lui Mircea cel Bătrân, în schimb au fost interceptate o parte din fundațiile bisericii ridicate de Vlad Călugărul. Locaș de plan triconc, compus din altar, naos și pronaos, biserica lui Vlad Călugărul avea fundațiile din bolovani de râu de mărime mijlocie, prinși cu mortar, și fragmente de cărămidă. O caracteristică mai puțin folosită la alte construcții o constituie faptul că înainte de a realiza fundația, constructorii au așezat pe fundul șanțului trei grinzi de lemn paralele care după putrezirea lor au lăsat canale care comunică, probabil, cu cele de la abside, căci și aici existau asemenea spații. Dacă la început aceste grinzi aveau rolul de a lega zidăria crudă, după putrezirea lor, spațiile create serveau, probabil, la ventilarea fundației. Cercetarea pronaosului a dus la descoperirea a opt morminte, dintre care numai trei, care aparțin sec. XIX, nu erau profanate. Menționăm descoperirea a două pietre de mormânt, care prin poziția lor, cu unul din capete orientate spre partea de S a compartimentului, ne indicau că nu se află pe locurile inițiale. Una din pietre, datând din 2 martie 1704, a fost confecționată de egumenul Ștefan pentru a fi așezată pe mormântul lui Vlad Călugărul. Confecționată din calcar numulitic, piatra, aflată într-o stare excepțională, reprezintă, prin motivele decorative pe care le conține, un monument reprezentativ al artei brâncovenești. Cea de a doua piatră, datând din 1743-1744, decorată cu flori de acant, a aparținut jupanului Preda postelnic Știrbei, fiul marelui sluger Ivașco Știrbei. Existența în partea de V a pronaosului a doi stâlpi de lemn care susțin un balcon adăugat în sec. XX au împiedicat cercetarea exhaustivă a acestui compartiment unde, fără îndoială, se aflau și alte morminte, probabil și cel al lui Vlad Călugărul, dacă n-a fost profanat în decursul secolelor.

Informații suplimentare online

[Raportul 3385 din cronica.cimec.ro](http://raportul.3385.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
